

„Gazeta” administrațională
Tipografia:
„Gazeta”, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
„Gazeta” nu răspunde sau se primăsească
de conținutul scrisorilor sau de
reținerile de anunțuri:
„Gazeta”, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
„Gazeta” mai primăsească în Viena
la Messrs. Haasenstein & Vogler (Öh-
f. 200), H. Schalek, Alois Herndl, M.
Jules, A. Oppelich, J. Donnerberg; în
Budapesta: A. V. Seldner, K.
K. Bernat; în Frankfurt: G. L.
Janssen; în Hamburg: A. Sierow.
Prețurile inserțiilor: o serie
normală pe o coloană 8 cr. și
10 cr. timbru pentru o publi-
cație. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Recunoașterea pe pagina a III-a o
seria 10 cr. v. a. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU LVII.

„Gazeta” este în să-care di
Abonamente pentru Austro-Ungaria.
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrației, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etajul I.
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Ună exemplară 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 22.

Brașov, Sâmbătă, 29 Ianuarie (10 Februarie)

1894.

Politică fantastă?

Brașov, 28 Ianuarie v.

Voimă să revenim adă în scurte
cuvinte asupra esențelor ce le
face foia din Clușiu a lui Bartha
Miklos la adresa organului nostru,
din incidentul articolului nostru de
adi săptămână privitor la raportu-
rile dintre Sașii ardeleni și naționa-
litatea nemaghiare.

Are dreptate „Ellenzék”, când
dă, că „Gazeta” nu desaproabă ală-
turarea Sașilor la partida guvernului
din punct de vedere maghiar, ci
numai și numai din punct de
vedere al politicii sale de egală in-
dreptăție politică - națională arde-
nescă.

„Ellenzék” numește această poli-
tică „fantastică”, noi însă ținem
că este foarte reală, fiindcă coră-
punde trebuințelor noastre și se
poate duce în împlinire, ăr din contră
politica maghiară, care tinde la
contopirea rasselor prin maghiarizare,
este cea fantastică, pentru că nu se
poate realiza nici odată.

Nu scim și nici nu ne împorță cum
gândește foia kossuthistă din Clușiu
despre mamelucismul, ce-lu des-
fășură deputații Sași din dietă; ceea
ce vedem însă este, că această foie
se bucură, că Sașii ardeleni au pără-
săsit basa istorică federativă, pe
care se rădăma puterea și desvolta-
rea naționalității lor în Ardeal, și
au intrat în apele unificării națio-
nale maghiare, de unde nu mai dau
de nici un port, ci rătăcesc, lo-
vindu se aci de-o stâncă, aci de alta,
totdeauna cu irica în sin, că odată
se voru cufunda cu totul.

Astăzi Sașii se gândesc pōte
cum se scape din îmbrățișarea par-
tidei guvernului, care stă să-i su-
grume de dragi ce-i sunt, și mâne,
aruncați de valurile furtunose ale
luptei de unificare națională în bra-
țele altei partide maghiare, se voru
vede din nou în aceeași situație.

Dér Sașii ardeleni au recunos-

cut'o de-o mii de ori dela 1867 in-
cōce, că cu ori-ce partidă maghiară
s'arū alia, esistența lor națională
nu va fi scutită de pericolul ce-o
amenință.

Unde este și pōte fi dēr scā-
parea lor?

Cu acēsta gravă întrebare sunt
chiamați a se ocupa politicii sași,
cāci îi privesce pe ei. Noi, la rēn-
dul nostru, le-am adus aminte,
cā situațiunea lor reală nu per-
mite, ca ei să vorbescă cu acēl
dispreț de conlucrarea națională-
ților nemaghiare pentru apărarea
esistenței naționale, cum a vorbit
deunăzi „Kronstädter Zeitung”; le-am
atras atențiunea, că este un joc
fōrte periculos pentru un popor
mic ca al lor de a face cauză
comună cu șovinismul violent mag-
hiar în contra Românilor și a
Slavilor; am arătat în fine foiei
șasesc din Brașov, că apucătura
ei de a ridica suspiciuni de „daco-
românism” față cu conlocitorii ro-
māni este cātū se pōte de nedreptă,
rēutăciōsă și condamabilă, pentru
cā n'are altă temei, decât vechia
politică nenrocită de a se linguși
pe lângă Maghiari, oferindu-le bu-
nele servicii în contra pretinsului
pericol, ce-iar amenința din partea
Românilor.

Am dīsū, că nu credem ca
toți Sașii să gāndescă așa, și acum,
după ce vedem cum laudă „El-
lenzék” atitudinea celor dela „Kron-
städter Ztg.” față cu noi Romāni
și cātū de mulțamită este acēstă
dușmană jurată a naționalităților
nemaghiare, că s'au sfērșit acele
timpuri, când Sașii se luptau alături
cu Romāni pentru drepturile și națio-
nalitatea lor, nu putem decât
sē ne întărim în acēstă credință.

Insē, repetăm. e trēba Sașilor
cu cine voru mai merge în viitor.
Ne vom bucura dēcā se voru re-
întōrce, după atāta rătăcire pe cām-
piile puste unguresc, la matca po-
litice ardelenesc, din care au supt

puterea națională ce-o mai au, și îi
vom plānge dēcā se voru pierde în
invălmășela politice de unificare națio-
nală, mārind contingentul con-
trarilor esistenței noastre.

Cātū pentru „Ellenzék” elū in-
suși ne dispensază de a intra în
vorbă cu elū, dīcēndū, că suntem
nise „fantăști”, cari visăm de
egala îndreptăție politică-națională
a tuturor popōrelor, pe când ei
voru se scie, numai și numai de-o
„națiune politică”, care sē nu fiā,
decātū espresiunea unității naționale
maghiare.

CRONICA POLITICĂ

— 28 Ianuarie.

„Politische Correspondenz” află din
Belgrad, că d-lu Simici a trimis re-
prezentanților sērbi în strēinătate o
circulară, care dīce, că sarcina guvernului în in-
terior consistă în a potoli pasiunile, în a
garanta drepturile constituționale, în a men-
ține intacte instituțiunile publice, în a des-
volta situația economică, în a regula finan-
țele astfel, ca Serbia să pōtă face onōre
angajamentelor sale. În privința politice
estiere guvernul se va sili să întretinā,
prin atitudinea sa corectă și leală, relați-
unile amicale atāt de prețioase cu puterile
mari. Va căuta în special, să evite ori-
ce diferend cu statele vecine și să re-
guleze în mod amical diferendele even-
tuale.

După o telegramă din Londra, mai
mulți conducători de ai partidei liberale
s'au esprimat, că Gladstone va repāși
de sigur la primăvară dela conducerea
partidei din cauză, că suferă de durere de
ochi și de insomni. Secretarul lui Glad-
stone, Sir Algernon West, s'a rēn-
torsu pentru afacerea acēsta din Biaritz la
Londra. Gladstone cu soția sa sosese la
Londra în 10 l. c., pentru de a se con-
sulta cu ceilalți miniștri ai cabinetului asu-
pra urmașului sēu.

Gladstone și „Valahii” din Ardeal.

Foile maghiare din Clușiu, cu
data de 8 Februarie, publică tōte un
fel de comunicat caraghios sub
titlul sunător: „Gladstone și Valahii
din Ardeal.” Autorul aiurărilor ace-
tora povestese următoarele:

Gladstone auțēnd dela lordul Fitz-
maurice, că cestiunea „valahă” din Ar-
deal este călcăiul lui Achille al tri-
plei alianțe, a ținut să se informeze, dēcā
este adevărat acēsta și a trimis pe co-
respondentul unei mari foi englese (Fitz
Gerald?) să facă călătorii prin Ungaria,
Ardeal, România etc., și apoi să espună
impresiunile sale într'un raport amē-
nunțit.

Emisarul d-lui Gladstone, a și um-
blat prin țera noastră. În totu locul a
venit în atingere cu conducătorii diferite-
lor partide, cu aristocrația, cu burghesii,
și cu țerani. A ascultat pe fiā care. A
vorbit cu „Romāni moderați” și cu „irre-
dentiști”, a petrecut între Moși și între
Sēcui. Cu impresiunile primite s'a rēn-
torsu la Londra, și a vizitat pe Gladstone,
înainte de ce marele liberal engles s'a
dus la Biaritz. Aici și-a făcut raportul
în scurt așa:

„M'am convinsu despre două lucruri.
Mai întēu, că este imposibil a-i mulțumi
pe „Valahi” și că status quo din Ardeal
este cu mult mai neprimejdios pentru
tripla alianță, decât ar fi d. e. primul
past al împăcării dintre Romāni și Ma-
ghiar, adevă autonomia Ardealului c'o dietă
proprie, cum o au Croații.

„Romāni moderați, alți căroru condu-
cători e Mocsonyi, pretind acēstă autono-
miă, ca condiția sine qua non pentru împă-
care; poporul român însă nu se încrede
în Mocsonyi. Adevărații conducători ai
așa numiților irredentiști, cari doresc
formarea unei Daco-Romāni, aspiră la
aceea, ca țerile locuite de Romāni, să se
unescă cu regatul român. În urma acēsta
impăcarea între Maghiari și Romāni este
imposibilă — ăr împlinirea pretensiunii „mo-
deratilor”, adevă autonomia Ardealului, nu
numai că nu este de dorit pentru tripla

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

De prisos.

Novelă, de C. Russ.

(10) (Urmare.)

În sală se făcuse întunecă, însă flă-
cările, ce se apropiu, aruncau o lumină ro-
șie asupra Gertrudei, care se întorcea dela
gazometru, îi arătau calea și făceau să se
vadă de afară statura tinerei eroine.

Deodată ea dispărū. O aripă a ferestri-
lor de sus a cădūt pe ea, a lovit'o în
cap și în cefă, și ea cădū în durerea ei
mare la pământ.

Și acum se întēplă ceva de minune,
de nepriceput pentru cei ce steteau în jur.
Tinerului stăpān al fabricei, care până
aci se înțelesese cu sângele cel mai rece
și înțepțese cu conducătorii pompierilor,
cari erau deja sosiți, și arētase, unde se află
magazinele cu bumbac, ce mai înainte de
tōte trebuia scutite de foc, — îi atraseră
atențiunea strigătele celor ce-lu încunju-
rau. Elū auđi, ce a făcut în acēl mo-

mentu tinera lucrătoare, o vechi pășind lu-
minată de zarea flăcărilor prin sală, și
cādēnd de-odată la pământ. Atunci elū
scōse un țipet și dāndu la o parte totu
ce-i sta în cale, alergă în interiorul salei
și aduse de acolo pe fata leșinată pe bra-
țele sale.

Pompierilor le succese, după multe
ostenele și după o luptă grea, dēr nu in-
delungată, de a potoli focul și de a-lu
localisa în pod și pe coperișul casei.

— „Dēcā nu avea tinera lucrătoare pre-
sența de spirit de a închide la timp ga-
zometrul”, dīse conducătorul pompieri-
lor, „atunci se putea întēpla o mare ne-
norocire”.

Intr'aceea ranele Gertrudei fură vi-
sitate de un medic în locuința domnei
Heidenreich, care fiind situată în cealaltă
parte a casei, a rēmasu cu totul cruțată
de foc. Vătēmările nu erau, spre norocire,
așa grele, aveau lipsă însă de tractare me-
dicală și de deosebită îngrijire. Dōmna
Heidenreich, la care a adus fiul pe rā-
nită, insistă, să o lase se fiā căutată în casa

ei, și Heidenreich, lucru natural, n'avu
nicio în contră.

Astfelu rēmas Gertruda în locuința
și în îngrijirea dōmnei Heidenreich, și în
adevăr ea nu putea să ajungă în mână
mai bune. Tinera fată a insuflatu ven-
nerabilei dōmne, dela primul momentu al
cunoștinței lor, o simpatie viă, ce deveni
totu mai mare, cu cāt auđia mai multe despre
sōrtea ei și după ce ea însa-și a fost ob-
servatū, în ce mod se scia fata acomoda
carierei, ce și-a ales'o. Convenirea dīlnică,
paciința, cu care suferă Gertruda durerile,
mulțamita, care o manifesta ea pentru in-
grijirea, ce i se făcea, precum și curagiul
și abnegarea, ce le-a doveditū, îi căștigă
simpatia deplină a dōmnei Heidenreich.

Ea petrecea cea mai mare parte din
di în odaia frumōsă, aședată spre mēdădi,
care o întocmise ca odaie de reconvalē-
cență pentru Gertruda, și când nu era
lângă ea, totuși mai multu vorbea despre
ea. Și între mamă și fiu era adeseori bol-
nava obiectu de conversare, și Adalbert nu
mai avea ținuta respingătoare de mai n-
ainte față de ea, din contră dōmnei Heiden-

reich i se părea, ca și când elū ar scie di-
rige în modu foarte istețu conversarea așa,
ca totdeauna să ajungă la tema acēsta.

Cu atātū mai puțin era atinsă altă
temă, care de curēndu numai s'a fost per-
tractatū între mamă și fiu, adevă even-
tualu lui căsătorii cu fata fabricantului
Hildach. Dōmna Heidenreich, care dorea
fōrte multu căsătorie cātū de grabnică a
lui Adalbert, o propuse, și nu a dat de
resistență mare, dēr mai departe n'a înain-
tatū lucrurile. Acuma însă indrepta tinē-
rulu posesorū de fabrică totu în altă parte
vorba, îndată ce începea mamă-sa despre
aceea, și femeia înțelptă, rīdēndu în sine,
iși gāndia partea ei, dēr se ferea de a-și trada
și prin cea mai mică alusiune gāndurile
acestea.

După ce Gertruda s'a restabilitu în-
tr'atata, încāt a putut părăsi patul, a pu-
tut apărē în odăile de locuință ale familiei
Heidenreich și a lua parte la masă, veni
acum dīlnicū în atingere personală și cu
tinerulu fabricantū. Ea la începutu se im-
potrivi la rugările dōmnei Heidenreich, însă
cedă în fine.

alianță, dăr ea ar fi periculoasă chiar și pentru apărarea contra Rușilor.

„In momentul, în care Ardealul ar primi autonomia, s'ar ivi aici o nouă ces-tiune, care ar fi cu mult mai primejdiosă pentru liniștea acestei țărișore, decât ces-tiunea română. Acosta ar fi ces-tiunea Să-cuilor. Acest mic popor de origine maghiară, n'ar suferi supremația „valahă” în Ardeal, ci ar năpădi dela munte la câmpie și Ardealul ar deveni teatrul unui războiu civil. Guvernul maghiar s'ar vedea nevoit a restabili ordinea cu ajutorul puterii armate, și ar trebui să țină Ardealul mereu sub arme. Că o astfel de stare de lucruri n'ar fi favorabilă contra apărării de Ruși, nu e nevoie să o explicăm mai de aproape.”

Acosta este esența raportului publicistului englez. Gladstone a trimis raportul acesta lordului Fitzmaurice, însemnând numai atât: „Pentru tripla alianță e mai bine, decât în Ardélă rămâne *status quo*.”

Am reproducut acest caraghios și tendențios comunicat, ca să se vadă, cu ce minciuni clasice își susțin Maghiarii cauza lor nedreptă. Foile ungurești nu ne arată isvorul, din care și-au luat aceste informații, fără îndoele pentru-că totu ce au pus în gura publicistului englez, este numai produsul fantasiei scâlciate a vr'unii șovinist desmățat.

Manifestațiile din Lipova.

Ați primirăm din Lipova încă o corespondență cu data 4 Februarie a. c., despre cele petrecute la adunarea electorală de acolo, ce-o convocaseră guvernamentalii cu scop de-a demonstra în favoarea guvernului și a proiectelor de lege bisericesc-politice. După-ce enareză, conform celor espuse în numărul de ieri al folei noastre, cum au apărut pe scenă, în masă, alegătorii români, cum au fost provocati de folegăbiru să părăsescă sala și ce răspuns au primit dela protopopul și preotul român, raportorul arată gradul cel mare de iritațiune, în care se afla poporul, când s'a propus să se voteze încredere guvernului, strigându mereu „nu ne trebuie!” Apoi continuă astfel:

Furia poporului era îndreptată mai ales contra lui Partenie Poppovits. Acest individ, pretins Român, e de origine Sărb. Poporul însă l'a strigat: „Jidan”. La alegerile dietale trecute a fost candidat cu program opozițional. Românii atunci — deși era pasivitatea decretată — s'au însuflețit enorm pentru el. Vădută acum în rândul dușmanilor Românilor, în rândul jidanilor, desamăgirea poporului se amestecă cu indignarea, care amenința din ce în ce a eși din margini.

Nu se liniștă furtuna decât la cuvântul protopopului Hamsea, a părintelui Oporean, ori a abatelui Dr. Grosz, cari la tribună erau înconși în discuție înfocată.

Un jidan fricos, Dr. Kohn-leben, vădându că poporul în continuu strigă amenințându, s'a ascuns după protopopul Hamsea, ținându-se de reverenda lui. Poporul însă interpretându mișcarea aceasta drept atac la persoana lui, a sărit spre tribună, să atace jidovimea. Momentul era serios. Preoții amintiți, cu mâinile ridicate rugau poporul să se liniștescă, în care intermezzo eroii țilei, descendenții viteji ai lui Arpad, și-au căutat drumul printre geamuri. Ce s'au făcutu cu decisiunile, ce au voit să se le ia, nu se știe, totu ce se știe e, că reptilele maghiare aduc povestă, că: „alegătorii adunați, unanim au votat încredere guvernului.”

Româno-sărbul jidovit Partenie Poppovits are gloria de-a fi și făcutu începutul la fuga vitează pe ferestre.

Se povestesc anecdote foarte nostime despre acest fel de eroism jidano-maghiar. Un Jidan, întrebă fiind, de ce a fugit pe ferestre, a răspuns: „Ich hab gehört von „cuțitu”, und „cuțitu” heist „Messer”.

Grația tacticii protopopului Hamsea, și părintelui Oporean, poporul s'a liniștit și vădându-se liber de aceste lipitori, a salutat entusiast pe conducătorii săi.

După rapoartele lor, spun că e deja pornită cercetare criminală contra „agitatorilor fără suflet” (leketlen izgatok), acasă pe părintele Oporean, că ar fi strigat: „Jos cu protopopul, sugrumați-l!”

Minciună infamă, demnă de cei ce au născocit-o, căci nu trebuia duse acestea, ci numai o stare pasivă din partea acestor doi conducători, și urmările erau neprevădute.

Imediat a doua zi presa jidano-maghiară din capitală, aducea sciri denaturalizate în chipul cel mai infam. S'a pornit însă acțiune, de a se da desmintire atăt din partea Românilor cât și din a Nemților.

Raportorul.

Din Camera română.

Discuție privitoare la ces-tiunea română. Răspunsul D-lui ministru de externe Alesandru Lahovari.

(Fine).

Dăr societatea Carpaților! De sigur, că acosta societate era mult mai puțin neliniștită, de cât Liga culturală. Cu tute acestea étă ce spunea însuși D. I. Brătianu despre acosta societate, care de abia ridica un colț al vîlului, acoperindu acele lucruri, pe cari D-văstră le desfășurați pe fâ-care și.

„Dăr societatea Carpaților ce rolă avea?” dăce D. I. Brătianu în ședința de la 11 Februarie 1886.

„Ea dăcea, că se fundeză în scop de a strînge bani, ca să ajutăm pe Români de dincolo, spre a se duce înapoi cu mijloce

dela noi. Dăcă ar fi în adevăr așa, nimeni nu putea să dăcă nimic.”

Vedeți la ce mîrginea D. I. Brătianu activitatea acestei societăți.

„Dăr i-a să vedem, cum s'a manifestat chiar de când s'a constituit? Ca societate literară? Ca o societate de binefacere? Nu, ci ca o societate politică, ca o societate de agitațiune.”

Vedeți, că D. Brătianu, pentru a osendi societatea, nu vorbește de tendințe iridentiste. Ii ajunge faptul, că societatea Carpaților era politică și de agitațiune, și apoi adăogă: „Dăcă eu nu veneam să dau o lovitură societății Carpaților, ca să-i fac să se vină minte la cap, etc.”

D. A. Stolojanu: Citiți partea aceea, când a voit să se ducă la legațiunea austriacă....

D. Al. Lahovari, ministru de externe: Apoi așa aș putea închide și Liga culturală; este foarte lesne să arunci un prepus asupra cui-va și să-i tai capul.

Étă, D-lor, cum se trata atunci societatea Carpaților. Étă cum se scuza pentru cuvintele D-lui Grădișteanu, étă cum se trata atunci ori-ce manifestațiune de simpatie, de iubire, de frățire pentru Români de dincolo. Ei! Când D. Brătianu, era vrăjmaș cuiva, era vrăjmaș tare, dăr când era amic, putea să te sprijini pe el! Când a fost amic cu Austria a uitat pe cumnatul ungar, și în loc de a se ridica să apere pe sora sa, mi se pare, că a cam ținut-o de mînă. (Aplause).

Acestate sunt fapte istorice. Nu credeți, că la mine este dorința miserabilă de a înjosi pe bărbății patrioți, pe figurile istorice ale țerei. Nu, D-lor; de sigur, că Brătianu, și în 1867 și în 1883, a crezut, că face o politică națională, o politică bună pentru interesele cele mari ale României, de și în două direcțiuni absolut contrarii. Pentru acosta lăsa de o parte ces-tiunile secundare și cu ochii ațintiți către un scop mai înalt, cam scăpa din vedere tute aceste fapte de alt doilea ordin, preocupat numai, cred eu, de interesele mari și vitale ale României. De sigur; dăr dăca am adus aminte acosta, este ca să aduc pe acei domni, cari, cum dăcea colegul meu dela culte, n'au făcutu nici pe 1848, nici resbelul, nici independența, n'au cucerit până acum nici Transilvania, nici Bulgaria, decât după scaunul, la o mai modestă prețuire a propriilor D-lor merite, și la o mai dreptă judecată față cu adversarii lor. Căți pentru noi chiar dăcă am face politica, pe care o făcea Brătianu în aceleasi circumstanțe, o facem cu mai puțină exces, cu mai puțină demonstrațiune, cum totu-dăuna partidul conservator a făcutu politică esteriură, și onor. meu dela instrucțiunea publică, într'unu elocuentu discursu, pe care l'am admirat dela început până la sfârșit, și căruia timpul scurt al Camerei nu i-a permis să-i dea încă o mare dezvoltare, dăcă în minutul său discursu a făcutu, după mine, o singură greșală. E o greșală de tinerete. D-lui a luat în seriosu interpelarea D-lui Stolojanu din 1883, prin care se împingea stegurile române către Balcani și Țarigrad. Nici-odată partidul liberal, cu tute interpelările în prealabilă intelegere ale D-lui Stolojanu, cu tute răspunsurile obscure ale D-lui I. Brătianu, nu a avut ideii să tré-că Dunărea, să întindă până la Balcani domnia românească, și să amenințe nobila cetate, ce în stilul oriental pörtă numele Constantinopole cea bine păzită.

Insă D-lor, sunt foarte dibaci; au

acosta calitate în gradul cel mai mare, o împingă la estremu. Era greu, ca după solemne declarațiune sau declarațiune, — dăcă acestu cuvânt, că nu doresc a vă supăra — în 1867 și 1868 era greu după politica ortodoxă; era greu, ca după trei-deci de ani de politică ostilă Austriei, de amenințări, de insulte adresate acestei monarhii, era greu, ca după speranțele deșteptate în inimele transilvănenilor și bănățenilor de odată să facă asemenea schimbare de frontu și îndrepta politica către o direcțiune cu totul contrariă, după întrevederile dela Gastein și dela Viena, și să facă o apropiere completă în liga păcii din care a decurs o amicitie strînsă cu Austro-Ungaria. Trebuia să se recurgă la unu stratagemă, la o diversiune: nu mai luăm Bănatul și Transilvania; insă étă Bulgaria cea bogată, étă Rumelia cea plină detrandafir, étă nobilele turnuri ale cetății imperiale, acolo trebuie să ne îndreptăm speranțele și privirile. Nici D. Stolojanu, care făcea interpelare, nici D. Brătianu, care răspundea, nu credeau unu cuvântu din tute acestea; dăr spiritul publicu era ademenit și inimele românești mângăiate cu asemenea vedenii mărețe.

Să venim la situațiunea de ađi asupra căreia am să dau explicațiune Camerei, dăr nu atăt de amănunțite și de precise cum le cere D. I. Grădișteanu.

Situațiunea Europei nu s'a schimbatu. Ea este aceeași, ca dela 1883 la 1888; numai politica partidului liberalu s'a schimbatu.

S'a schimbatu, insă, fiind-că într'adevăr a fostu o preschimbare în ideile și interesele acestei țeri, séu numai fiind-că nu sunt la putere? Acosta este o ces-tiune, ce o lasă să se deslege de consciința D-lor, și de înțelepciunea țerei.

Dăcă, că politica nu s'a schimbatu. Politica Europei este din ce în ce mai multu o politică de ordine și de pace, politică în care nu are loc de-ocamdată nici unu elementu turburător de agitațiune.

Prin urmare, dăcă vrem să ne alăturăm și noi în România cu acosta politică, trebuie să dăm dovadă, că suntem unu elementu de pace, de ordine și să nu agităm, — fiă ca guvern, fiă ca adunare, — ces-tiuni periculoase, arđtore.

D-lor, dăm tótă libertatea manifestațiilor particularilor, libertate necunoscută în timpul guvernului liberalu. (Aplause). Dăm tótă libertatea aspirațiunilor naționale, cari erau foarte supravegiate sub guvernul liberalu. (Aplause). Dăr fiind-că se numea guvern național și liberal, era permis lui să pună sub obroc libertatea, și în carantină naționalitatea. (Aplause). Noi nu vom urma acosta cale, pentru-că noi nu avem acosta etichetă de liberal și de național. (Aplause).

La noi, Români de peste Carpați au găsit dragoste, au găsit asil, le-am deschis brațele, inimele, căminele noastre. Tote carierele le-au fost înlesnite; am făcutu ceva mai multu: i-am lăsat să se urce pe catedrele învățămîntului nostru, le-am permis să frămteze, să modeleze mintea, sufletul fragedu încă al națiunii române. (Aplause). Dăr două lucruri nu putem să le dăm, cari, de altmintreli, nu le-ați datu nici d-văstră și nici nu le veți da la guvern, cu tute promisiunile d-văstră ademenitoare, făcute când sunteți opoșante. Acestea sunt o intervențiune oficială din partea guvernului în discuțiunile și luptele lor cu guvernul și națiunea maghiară, — și ori-ce intervențiune, fiă și sub forma de samsarlicu cinstit, séu necinstit, totu in-

— „De ce voesc să încunjuri mulțămita mea, d-șoră Bindemann?” o întrebă Heidenreich, când venise de prima oră în odaie.

— „O, n'ai să-mi mulțămesc nimic”, răspunse ea, roșindu-se și cu ochi plecați, „din contră, eu îți sunt datăre cu mulțămită. M'ai scos afară din sala, ce ardea, am fost îngrijită în casa d-tale de mama d-tale, nu ca o lucrătoare, ci ca o princesă.”

O princesă termecată în lucrătoare, își gândi Heidenreich, și nu-și putea mișca ochii de pe fața fină, palidă a fetei, insă acosta nu o spuse, ci dăse liniștitu: „E foarte puțin, ce am putut noi face pentru aceea, a cărei prezență de spirit și a cărei curagiu ne-a scutit de pierderi mari.”

Dăma Heidenreich interveni. „Nu te irita Gertrudă dragă”, îi dăse ea, „șci, că medicul ți-a interđis-o. Vino acum la masă și privesce-ne, pe mine și pe fiul meu, până vei fi la noi, ca pe tovareși de casă, cu cari trebuie omul să trăiască pe picior de intimitate.”

Au fost dăle plăcute, liniștite, pe cari le-a petrecut Gertruda cu femeia simplă, dăr cultă și cu fiul ei, care avea unu remarcabilu talentu musicalu. Numai acum a început a pricepe, că de când a devenit lucrătoare, a fost lipsit de multe, și că între dăsa și cocóna Berner, ori câtu o iubea, ori câtu de mulțămitoare îi era și ori câtu se bucura de vizitele ei țilnice, totuși este unu abis. E dreptu, că și între ea și mama și surorile sale era un asemenea abis; în adevăr bine s'a aflatu ea mai întâiu aici — și cu frică și durere cugeta ea, că nu are dreptul de a rămâne în casa acosta, care în curéndu va trebui s'o părăsescă.

Indată după însănătoșare, trebuia să întorcă la dăma Berner, în fabrică; buna femeie se și bucura de acosta și vorbea în fâ-care și despre reîntorcerea ei. Nu era decă mai bine, de a nu se răsfața aci pré multu, și de a face neaménat ce trebuia să facă?

Optu dăle înainte de Crăciun era deplinu însănătoșat și comunică dămei Heidenreich, că acum are de gându, de a se

întorce érași la cocóna Berner și a se însciința la fabrică, ca sănătósă.

— „Ei, ce grabă mare ai?” o întrebă bătrăna rîdéndu: „Nu-ți mai place de locu la noi?”

— „Ba încă pré bine, dăma Heidenreich, și tocmai pentru aceea nu aș rămâne mai lungu timp, nu-i ertat să mă dedau pré multu cu viața acosta”, mărturisi dăsa cu ochii plecați.

— „Mi se pare, că te ții de acei ómeni, dragă Gertrudă, cari nu se pot răsfața ușor”, fú răspunsul, „de aceea poți risca să rămâni încă optu dăle. Crăciunul îl vei petrece încă cu noi, vomu sărbători însănătoșarea d-tale, și probabil și o altă festivitete. Dup'aceea vomu vedé, ce va fi de făcutu.”

— „Incă o altă festivitete!” Dintre vorbele bătrănei, Gertruda își însemnă numai aceste cuvinte, și îi steteau, ca unu spin în inimă. La Crăciun are să fiă logodna domnului Heidenreich, așa istorisau fetele în dup'amédă, în care a isbucnit focul.

De când a început ea a se însănătoșă, în tótă ziua aștepta, ca dăma Hei-

denreich, care se purta față de dăsa în așa modu intimu, să-i comunice ceva despre acosta, insă dăma nu a amintit nici odată, nici măcaru cu o vorbă, despre viitorul evenimentu; ea se mira și de aceea, că domnul Heidenreich petrece tótă séra acasă, și părea, că nu merge nici-odată la mirésa lui; în fine își gândi, că tote au fost numai vorbe góle și se bucura atăt de multu!

Și acum totuși era adevăratu! Ce altă serbare ar fi putut înțelege dăma Heidenreich? Și ea să serbeze împreună! O, era amarnicu, foarte amarnicu! O roșăși ca focul acoperi fața Gertrudei, când își făcu dăsa mărturisirea acosta, șci, ce însemnă: că iubese pe Adalbert Heidenreich, că l'a iubit din prima și, în care l'a vădutu!

— „O, e nebulie!” strigă ea acoperindu-și ochii cu mână. „Trebuie să mă duc — trebuie. Și aici sunt de prisos!”

(Va urma.)

tervențiune se numește, când plăcă dela ministrul de externe al Regatului, — acesta o știe bine d-lu Sturdza, fostu ministru de externe, cunosătoru de valorea cuvintelor și de pericolul actelor. Acesta nu le-o putem da și pentru mai multe motive: întâi, pentru că nu ne-o ceru nici d-nșii; al doilea, fiind că nu le-ar fi folositoare întru nimic, le-ar fi din contră păgubitoare și vătămătoare, și al treilea fiind că am lipsi tuturor tradițiilor, tuturor cuvintelor internaționale, căci a doua și după intervenire, nu rămâne decât o dilemă: rebelul său scuzele. Ei bine, acesta nu o putem da, și nici ne-o ceru d-nșii. Și mai este ceva, care nu putem da, nu putem să subordonăm politica externă a Statului român aspirațiilor lor, ori cât de legitime ar fi, interese lor ori cât de respectabile. Politica externă a regatului României aparține națiunii române; și unu ministru român trebuie, mai înainte de toate, să îngrijescă de existența și interesele vitale ale acestui regat; acesta este datoria lui cea dintâi și trece și înainte ori și cărei alte considerațiuni. Acum mă va întreba d-lu Grădișteanu, cum voi asigura această existență și care sunt aceste interese vitale ale Regatului român?

Am onore să-i răspund, că acesta este treaba mea, câtă voi fi pe această bancă. Mai este și treaba altu cuiva, a majorității din această adunare, care poate să-mi refuze sau să-mi acorde încrederea sa. (Aplause).

O deputațiune a „Kárpátegylet“-ului la Wekerle și Hieronymi.

O deputațiune a „Kárpátegylet“-ului din Ardeal, condusă de contele Gabriel Bethlen, merge în 6 l. c. la ministrii Wekerle și Hieronymi. Deputațiunea s'a adresat către ministru-președinte, care e totodată și ministru de finance, cu rugarea, ca să se milostivescă, de a da o subvențiune băilor dela „Radna Borberek“, deoarece aceste băi, de când au trecut în posesiunea erarului, au să lupte totu cu deficitu. Esce-lența sa a răspuns deputației, că va face totu ce îi va sta în putință, spre a le ajuta.

Sermană „Valea vinului“ la ce ai ajuns!

Spre orientarea cetitorilor făcând sub amintirea băii „Radna Borberek“, nu se înțelege, decât localitatea cu apă minerală situată romantic între munții Rodnei, în depărtare de vr'o oră de Rodna veche. Teritoriul acesta întregu, cu băi cu totu, a fostu proprietate română grănițerescă, și de când seiu omenii totu „Valea vinului“ s'a chemat. Îndată ce însă a intrat în pădurile grănițeresci „toporul cu toporiștea făcută din ele“, „Valea vinului“ a trecut în posesiunea statului. Statul, precum soimă, a dăruit-o „Kulturegylet“-ului, der cum vedem, totu elu o administreză, cu deficitu se înțelege. Și nu se putea, ca în asemeni circumstanțe „Valea vinului“ să rămână „Valea vinului“, cum a fostu în vechie, ci „Kultur“- și „Karpategylet“. Iștii au botezat-o „Radna Borberek“, veđi Dómne, ca să sune mai „dulce“ și mai patriotic, și au făcutu din ea locu de băi și de petreceri pentru „coloniștii“ maghiari din comitatele învecinate.

Sermană „Valea vinului!“

Dela Wekerle merseră membrii deputațiunii: Dr. Ludovic Sadetzky, Iosif Sándor, renumitul kulturegyletist, Iosif Gáman și Michail Böhm, la ministrul de interne Hieronymi, ca să-i mulțămescă fierbinte pentru telegrama călduroasă, cu care a fostu salutată reuniunea lor cu ocaziunea primirii studenților blășieni în Clușiu. Domnul Hieronymi își exprimă bucuria sa asupra direcțiunii urmate de „Karpategylet“.

Se pare deci, că d-lu Hieronymi totu n'a renunțat încă la „împăcarea pe cale socială“.

S'aștepte der, până ce o voru realiza kultur- și karpategyletistii!

SCIRILE ȚILEI.

— 28 Ianuarie.

Din comitatul Târnavei mic. Ar fi fostu mare mirare, ca pașalele unguresci din acestu comitat locuitu de Români, să

nu se alătore și ele la faimósa adresă a Clușienelor. În ultima adunare comitatensă, ce s'a ținut Țilele acestea, administratorii acestui comitat au hotărît să trimită și din a lor parte o asemenea adresă către dietă, în care se ceră luarea de măsuri excepționale pentru suprimarea „agitațiilor valahe.“ Nu-și aduc ore aminte pașalele unguresci, că purtarea neomenosă poate să reclame odată luarea de „măsuri excepționale“ și în contra lor?

—o—

La procesul Memorandului. Foile din Clușiu aduc școarea, că pentru membrii juriului în procesul Memorandului, care se va ține în luna lui Martie — se voru aranja odăi comode de dormit în localitățile ospetăriei orașului (Redută). Salele de dormit se voru instala în confetăria și în sala de mâncare. Avându-se în considerare, că pertractarea va dura timp mai îndelungat, jurații voru avé ocașiă, în orele libere, a se distra cu jocul de domino și de cărți. — Tribunalul din Clușiu s'a îngrijit și de întreținerea juraților. Fiăcare jurat va primi o diurnă de 7 fl. pe zi. Arangearea locuințelor costă 180 fl.

—o—

Sănătatea reginei României. O telegramă particulară sosită din Neuwied anunță, că starea sănătății M. S. reginei României lasă din nou de dorit. Atinsă pentru a doua oră de influență, Maiestatea Sa era acum trei zile într'o stare îngrijitoare. Acum este mai bine.

—o—

Emigrarea populației din Győr. În ședința din 29 Ianuarie n. a. c. a comitatului administrativ al comitatului Győr s'a cetit de către protonotarul comitatului raportul semestral. Acestu raport este în multe privințe instructiv și mai ales în partea sa despre emigrațiune. Datele pozitive, ce nu se potu ascunde, ilustrează în deajuns starea publică și economică din acel comitat. Acel raport oficial constată, că numai din comitatul Győr au fostu în America în anul trecut 537 omeni. Cu începere din anul 1888 au sosit până la mijlocul anului 1893 din America, pe cale postală, în comitatul Győr 86.562 fl. v. a., er în jumătatea cealaltă a anului 1893 au sosit alte 14.467 fl., cu totul laolaltă dera peste 100.000 fl. Raportorul susține, că între aceste împrejurări este a se căuta cauza, că directoriile publice nu pot cu măsuri coercitive împiedeca emigrările.

—o—

Proiectul despre colonisări a fostu votat în 6 Februarie de camera magnaților. A mai rămas numai sancționarea lui, apoi va deveni lege.

—o—

Convenția ruso-germană. Tarifulu vamal rusu-german este deja pertractat. Reduce pentru intrarea în Rusia număróse articole din tarifulu rusesc din 1891, mai cu sémă hemeiulă, dela 10 ruble la 3,50; diferite sorturi de piei, dela 15 la 12; carbuni de pământ și turba dela 0.02 la 0.01; ferul și șinele dela 0.60 la 0.50; articolele de bijuterii dela 44 la 32,50; articolele de fer și oțel dela 1.70 la 1.40; articolele de aramă dela 9 la 7,50; Vélurile, plușurile și panglicele dela 7.50 la 3 livre; țesăturile de mătăsa dela 7.50 la 3; țesăturile jumătate mătăsa dela 3 la 1.90; bumbacul dela 1 la 0.50 etc. Tarifele sunt de asemenea reduse asupra mineralelor și produselor minerale, asupra instrumentelor de musică, asupra césurilor, trásurilor etc. Germania mai profită și de avantajul tarifului franco-rus. „Gazeta de Colonia“ asigură, după sciri primite din Berlin, că guvernul rusu a primitu pentru tractul de comerț o durată de șese ani. După „National Zeitung“, împératul a esprimat la prândul de ieri la d-lu Caprivi, într'o convorbire cu deputații, încrederea, că tractatul de comerț cu Rusia va fi adoptat de Reichstag, care-și va asigura astfel eterna recunoștință a poporului german. Decă Reichstagul se inspiră de unu adevărat patriotism, nu va da naștere la dificultăți.

—o—

Autonomia catolică. Comisiunea însărcinată cu lucrările pentru autonomia catolică, se va întruni înainte de Paștile apusene, sub presidența primatului Vaszary, în Budapesta.

—o—

Deputații sârbi și reformele bisericesci. Folia sârbescă „Branik“ provocă pe deputații sârbi din dietă să se declare contra și să se pună în opoziție cu proiectele bisericesci. Numărul deputaților din dietă este de 10, și sunt aproape cu toți guvernamentali.

—o—

La facultatea de litere din Lausanne, (Elveția) s'a înființat o secție de filologia română. Ministerul de instrucțiune publică română a trimis, prin intermediul ministeriului de externe, un mare număr de volume didactice. O mare parte din ele au fost oferite de Academia română. Cursurile acestei secțiuni au început deja.

—o—

Principesa Bulgariei, Maria Luiza de Parma, este foarte greu bolnavă. Scirile telegrafice din Sofia anunță, că medicii au constatat, că bóla principesei inspiră mari îngrijiri. Alaltăieri nóptea toți miniștri au fostu chemați la palat.

—o—

Afaceri financiare. Din Berlin i-se trimite lui „Pester Corr.“ școarea, că membrii din Viena și Berlin ai grupeii Rothschild au finit consultările despre emisiunea rentei de aur austriace a 4%, valóre de 100 milioane pentru luna lui Februar, așa încât se pot începe pertractările cu ministrul de finance, Plenere, pentru hotărîrea cursului. Grupa va face totodată de vânzare și renta maghiară de 4%, care este în posesiunea ei.

—o—

Milan acusat. O telegramă din Belgrad aduce școarea, că banca rusescă a ridicat acuză contra lui Milan, pentru o datoriă de două milioane ruble.

—o—

Atentat cu dinamită. Din Praga se telegrafază, că în comunitatea Rakowitz s'a făcutu la 4 Februarie unu atentat cu dinamită la casa comunală. Nu s'a întâmplat însă nici o nenorocire, ci s'a derimat numai unu zid vechiu. Esplosia dinamitei, se dice, a pricinut o detunătură teribilă.

—o—

Sciri polițienesci. În 1893 s'au împărțit între 50—60 cerșitori din Brașov 952 fl. E de însemnat, că pe când numărul cerșitorilor crește din an în an, pe atunci sumele incuse pentru ajutorarea lor se totu împuțineză.

— În ultimele zile ale lui Ianuarie, după o reprezentațiune teatrală maghiară, s'a găsit în sala otelului „Union“ o brățară, care curând după aflare a fost furată din geamantanul aflătorului. Făptuitorul acestui furt, cum și brațarea s'au aflat. Păgubașul are a se insinua la poliție.

—o—

5. O specialitate austriacă. Pațienților de stomac se recomandă prafurile veritabile ale lui Mllo ca unu medicamentu deja aprobat și foarte bun pentru digesiune. Cutie 1 fl. Se pot capeta Țilnic prin pstă dela farmacistul A. Moll, liferant al curții imp. și r. din Viena, Tuchlauben 9. În farmaciile din provincie se se ceră espres preparatele lui Moll provédute cu subscrierea și marcă de contravenție.

Ortodoxia și sectele în Rusia.

„Gazeta de Moscova“ publică nise extracte din unu raport al procurorului general al S-tului Sinod asupra stărei actuale a religiei ortodoxe în totu imperiul.

În Finlanda nu sunt decât 50.000 de greco-catolici; în provinciile baltice, numărul ortodoxilor a ajuns la 240 000 și merge crescându; noii convertiți, cari se recrutează dintre Leti și Litvani, păstrează obiceiurile luterane.

Raportul constată, că catolicismul român face progrese enorme în țerile catolice dela sud-vest și nord-vest; în provincia Grodno mai sunt să se semnaleze număróse conversiuni printre țerani ruși.

În Noua Rusiă, în Podolia, Volhinia

și Kiev stundismul face de asemenea progrese.

Cât pentru rascalnic, e greu a li-se evalua numărul; raportul constată, că el se urcă la mai multe milioane, decă se numără între rascalnici aderenții tuturor sectelor, cari profesăz ura bisericeii regulate. Centrul rascalnicilor e la Moscova. Popovicii păstrează instituția preoției, Bezpopovicii nu vor să recunoască preoți.

Marii industriași rascalnici nu vor să primescă lucrători ortodoci, ba s'au întâmplat casuri, că unii lucrători, părinți de familie, au fost concediați numai pentru că copiii lor se convertiseră la religia ortodoxă.

Raportul semnalăz arestarea pretinsului arhiepiscop Arcadie, care pretindea a fi fostu ridicat la această demnitate de Meletie, „patriarchă de Slaviano-Belovodsk al Indiilor și al insulelor japoneze“. Acestu aventurier, fiu al unu micu funcționar din Kiev, anume Pikuloki, se dicea confidentu intim și prietinu al „patriarhului Africeii, Terafimei, Paraguayului, Magellanului și Indiilor“, precum și al lui Grigorie Vladimirovici, „țarul și regele Gambiei, Indiei și Magellanului“. Acest șarlatan făcuse o mulțime de adepti.

Dare de sémă și mulțămită publică.

Hațeg, 26 Ianuarie n. 1894.

La concertul din 13 Ianuarie st. n. arangiat în favorul incendișilor din Ohaba și a pompierilor din Hațeg, de către Reaniunea rom. de cântări din Hațeg, cu grațiosul concurs al D-rei Maria Popovici, a intrat cu totul suma de 107 fl. 64 cr., din care sumă scăđându-se spesele de 30 fl. 50 cr., rămâne unu venit curat de 77 fl. 14 cr.

La suprasolviri au contribuit d-nii: Toma Popovici inv. în Boșorod 2 fl.; Rittmeister v. Berger 1 fl.; Dr. Nagy avocat 1 fl.; Nandra preot în Slivaș 1 fl.; Buzdagan preot în Măceu 1 fl.; Pap Arpad farmacist 1 fl.; Mara Laszlo pretor 3 fl.; Bernad Miklos notar public 1 fl.; Dane Karoly avocat 2 fl. 30 cr.; Dr. Silviu Moldovan adv. în Orăștie 1 fl.; Popovici Barcianu din Orăștie 1 fl.; Grecu maior în Orăștie 1 fl. Stefan Șielariu comerciant 1 fl. Ioan Inza vic. 40 cr.; B. Popovici comerc. 1 fl. 60 cr.; Mara Samu din Densuș 30 cr.; Elekes inv. ref. 30 cr.; Petru Sușman 30 cr.; Vociu Nandor 30 cr.; Issekutz Bela comerc. 30 cr.; Kardos Mihail com. 30 cr.; Caesar Theodosiu com. 60 cr.; Fodor Gyula preot în Orăștie 1 fl. 30 cr.; Schuller Endre 30 cr.; Balja notar în Sălăș 1 fl.; Ioan Baci com. 50 cr.; Louis Ciuci farmacist 60 cr.; Aurel Radu 10 cr.; T. Făgărăș 10 cr.; I. Tocaci 30 cr.; Lehner 10 cr.; Faltis farmacist 30 cr.; Lehner 10 cr.; Faltis farmacist 30 cr.; Carol Pasca inv. Țarilor în Zeican 20 cr.; Marcu I. Munteanu 50 cr.; Marcu Pop 60 cr.; Jano Albert preot ref. 1 fl.; Deutsch Elias 1 fl. și d-na Mara György 3 fl.

Primescă generosii donatori espresivne celor mai profunde mulțumiri pentru sprijinul moral și material.

Corneliu Popoviciu,
dirig. corului.

DIVERSE.

Locomotive electrice. — „Le Temps“ află, că esperiențele, ce se facu pe linia de vestu cu locomotive electrice n'au dat încă nici unu rezultat definitiv, din cauză că e foarte greu de a se obține în același timp o mare forță și o mare iuțelă. Der, afară de aceste esperiențe, se mai facu încă două, una pe linia de nord și alta pe linia de vestu. Comparația între aceste trei esperiențe, făcute cu locomotive de tipuri diferite, nu va întârzi a da rezultate de unu mare interesu.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursă:

Din 8 Febr

Renta ung. de aur 4	117.50
Renta de corone ung.	94.90
Impr. oăil, fer. ung. în aur 1/2%	126.50
" " " argint 4 1/2%	102.50
Oblig. " " de ost. I. emis.	123.50
Bonuri rurale ungare.	95.10
" " orote-slavone.	99.—
Imprum. ung. cu premii.	153.—
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin.	142.—
Renta de hârtie austr.	97.35
" " argint	97.75
" " aur	120.35
Losuri din 1860	145.50
Așii de ale Băncii austro-ungară.	1015.—
" " uag. de credit.	429.25
" " austr. de credit	358.50
Napoleon d'or	9.96 1/2
Mărci imp. germ.	61.45
London (lire sterlinge).	125.65
Renta de corone austr.	97.40

Cursul pieței Brașov.

Din 9 Februarie 1894.

Bancnote rom. Cump.	9.84	Vând.	9.88
Argint român.	9.74	"	9.80
Napoleon-d'or	9.90	"	—
Galben	5.80	"	—
Ruble rusești	135.—	"	—
Mărci germane	61.—	"	—
Lire turcești	11.10	"	—
Liris. fone. „Albia” 6%	—	"	—
" " " 5%	101.50	"	102.50

„OLTEANA”
cassă de economii, societate pe acțiuni în Viștea inferioară va tiné

I-a adunare generală
în 27 Februarie a. c. st. n. la 9 ore a. m. în localul școlii grănițarești din Viștea inferioară, la care cu convocare la ȘȘ-ii 17 și 18 din statutele societății, cu stimă se invită toți domnii acționari.

Obiectele de pertractat:
1. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghiere.
2. Propunerea direcțiunii:
a) pentru sistemarea și statuirea salarelor de contabil și casar, b) pentru alegerea a 2 membrii în comitetul de supraveghiere, c) pentru alegerea funcționarilor băncii, contabil și casar.
Viștea inferioară, în 6 Februarie 1894.

354,1—1 DIRECȚIUNEA.

Numere singuratică din „Gazeta Transilvaniei” à 5 cr. se pot cumpăra în librăria Nicolae Ciurcu, și întutungeria I. Gross.

Otelul „POMUL VERDE.”

Esposiția unui
OROLOGIU ASTRONOMIC
în sala mare din grădină.

Renumit în totă lumea

Prelegeri despre acestu opă de artă interesantă, mechanică, se tină în totă ziua a. m. la 10 și 11 ore; d. a. la 3, 4 și 5 ore

Prețurile de intrare: locul I. 30 cr.; locul II. 20 cr. Copiil și militarii dela sergentu în jos cu jumătate prețulu.

Scolarii în corpore obțin prețuri foarte reduse.

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

- Dela Pesta la Brașov:**
Trenul de persoane: 8 ore dimineața.
Trenul accel.: 2 ore 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 ore 25 minute seara.
- Dela Bucuresci la Brașov:**
Trenul accel.: 2 ore 18 min. după am.
Trenul mixt: 7 ore 1 minute seara.
Trenul accel.: 10 ore 17 minute seara.
- Dela Zărnesci la Brașov.**
Trenul mixt: 6 ore 10 min. dimineața.
Trenul mixt: 1 ora 14 min. după am.
- Dela Ch.-Oșorheiu la Brașov.**
Trenul de persoane: 8 ore 18 min. dimini.
Trenul mixt: 1 ora 49 min. după am.
Trenul mixt: 6 ore 56 min. seara.

Plecarea trenurilor din Brașov:

- Dela Brașov la Pesta**
Trenul mixt: 5 ore 10 min. dimineața.
Trenul accel.: 2 ore 45 min. după am.
Trenul de persoane: 7 ore 43 min. seara.
- Dela Brașov la Bucuresci:**
Trenul accel.: 5 ore 15 minute dimini.
Trenul mixt: 11 ore înainte de amed.
Trenul accel.: 2 ore 19 min. după am.
- Dela Brașov la Zărnesci:**
Trenul mixt: 9 ore 5 min. dimineața.
Trenul mixt: 4 ore 55 min. după am.
- Dela Brașov la Ch.-Oșorheiu.**
Trenul de persoane: 5 ore 46 min. dimini.
Trenul mixt: 8 ore 50 minute a. m.
Trenul mixt: 3 ore 10 min. după am.

Anunciuri
(insertiuni și reclame)
Sunt a se adresa subscri-sei administrațiunii. In casul

publicării unui anunciu mai mult de odată se face scădemētū, care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-orī. Administrațiunea

Cumpără la Schmied și nu la Schmiedel. (Este un proverb.)
Acest proverb se potrivește la stabilimentul meu cel mare, care cumpără cantități mari de marfuri; având cheltuieli puține pot vinde și ieftin.
Mostre atragătoare pentru mușterii privați gratis și franco. Caete cu mostre, cum nu s'au mai vedut până acum, pentru eroitori, nefrancate.
Stofe pentru îmbrăcăminte.
Peruvian și Dosking pentru onoratul cleru stofe prescise, pentru uniformele funcționarilor c. r., asemenea pentru veterani, pompieri, gimnastici, livreri-uri, postavuri pentru biliarde și mese de joc, loden obicnuit și impermeabil pentru rocru de vânătoare, stofe de spălat, pleduri de voiaju dela fl. 4—14 etc.
Cine voiesce a cumpăra postavuri eftine, solide, trainice, din lână curată, ér nu sdrenge eftine cari nu prețescu nici câtă cusutul croitorului, se se adreseze la
Joh. Stikarofsky în Brünn. (Manchester, Austriei.)
Depozit permanent de postavuri peste 1/2 milioane florini.
Trimiterea numai cu Ramburse.
Correspondenta în limba germană, boemă, maghiară, polonă, italiană, francesă și englesă.
355—1—24.

Prafurile-Seidlitz ale lui Moll
Veritabile numai, decât fiecare cutiă este provădută cu marea de apărare a lui A. Moll și cu subserierea sa.
Prin efectul de lecvire durabilă al Prafurilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celor mai cerbiciose la stomach și pantece, în contra căreilor și acrelei la stomach, constipațiunii cronice, suferinței de ficat, congestiunii de sânge, haemoroidele și a celor mai diferite bôle femeesti a luată acestu medicament de casă o răspândire, ce cresce mereu de mai multe decenii încôce.—Prețulu unei cutii-originale sigilate 1 fl. v. a.
Falsificațiile se vor urmări pe cale judecătorească.
Franzbranntwein și sare a lui Moll.
Veritabilu numai, decât fiecare sticlă este provădută cu marca de scutire și cu plumbulu lui A. Moll.
Franzbranntwein-ul și sarea este foarte bine cunoscută ca un remediu popularu cu deosebire prin trasu (frotat) alină durerile de soldină și reumatism și a altorur de rēcělă. Prețulu unei sticle-originale plumbate 90 cr.
Apă de gură-Salicyl a lui Moll.
(Pe baza de natron Acid-salicilic)
La întrebuintarea dîlnică, cu deosebire importantă pentru copii de ori-ce etate și adulti, asigurăză această apă de gură conservarea sănătôsă și mai departe a dinților. Prețulu sticlei provădute cu marca de apărare a lui A. Moll 60 cr.
Trimiterea principală prin
Farmacistulu A. Moll, c. și r. furnisoru alu curții imperiale Viena, Tuchlauben 9.
Comandă din provinciă se efectuează dîlnic prin rambursă postală.
La depozite se se ceră anumitū preparatele provădute cu iscălitura și marca de apărare a lui A. MOLL.
Depozite în Brașov: la d-nii farmacisti Ferd. Jekelius, Victoru Roth, Fr. Kelleman și Ed. Kugler, engros la D. Eremia Nepoții, J. L. & A. Hesshaimer, Teutsch & Tartler, Fritz Geisberger.
17.—46.

ABONAMENTE
la
„GAZETA TRANSILVANIEI”
Prețulu abonamentului este:
Pentru Austro-Ungaria:
Pe trei luni 3 fl. —
Pe șese luni 6 fl. —
Pe unu anu 12 fl. —
Pentru România și străinătate:
Pe trei luni 10 fr.
Pe șese luni 20 fr.
Pe unu anu 40 fr.
Abonamente la numerele cu data de Duminecă.
Pentru Anstro-Ungaria:
Pe anu 2 fl. —
Pe șese luni 1 fl. —
Pe trei luni 50 cr.
Pentru România și străinătate:
Pe anu 8 franci.
Pe șese luni 4 franci.
Pe trei luni 2 franci.
Abonamentele se facu mai ușor și mai repede prin mandate postale.
Domnii, cari se voru abona din nou, se binevoiescă a scrie adresa lămuritū și a arăta și poșta ultimă.
Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”